

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag hoorden we
dat Jezus zich richtte tot:
een kleine kudde.

'Wees niet bang, kleine kudde!'

In sommige vertalingen kun je zelfs
het verkleinwoord voor kudde lezen, namelijk:
Kuddeke!'

Ja, dat klinkt helemaal mooi:

'Wees niet bang, klein kuddeke'.

Maar wij in onze tijd,
wij zijn meer gewend om grootschalig te denken.

Wij zijn geen mensen meer die wonen
in een dorpje of stad,

maar wij voelen ons wereldburgers.

Als wij vroeger op vakantie gingen
dan waren wij al helemaal opgewonden
als wij naar Zuid Limburg gingen

om daar te genieten van het heuvelachtige landschap
en de kleine stromende beekjes.

Maar als ik nu kijk naar mijn neefjes en nichtjes
dan zie ik dat ze net zo gemakkelijk op vakantie gaan
naar Amerika of naar Japan.

Wij zijn wereldburgers geworden.

Maar daar zitten ook gevaren aan vast!

Twee jaar geleden brak er een heel klein gevaarlijk virus uit,
het coronavirus,

op een markt in een klein plaatsje in China, Wuhan.

Tot dan toe hadden we nog nooit daarvan gehoord:
Wuhan.

Een plaatsje in China.

En eerst dachten we nog even:

Nou, dat is ver weg.

Dat zal ons niet zo snel bereiken.

Maar voordat we het wisten
had dat hele kleine virusje de hele wereld in zijn macht.
Twee jaar lang heeft de hele wereld gezocht
onder dit kleine virus.
Dat is de negatieve kant van een wereld
die eigenlijk geen grenzen meer kent.
Een wereld die een grote massa is geworden!

In het Bijbelboek Spreuken staat:
'Verleg de aloude grenzen niet!'
Maar helaas hebben wij in onze tijd
heel veel aloude grenzen opgeheven.
We wilden alles zo efficiënt en economisch mogelijk doen.
En daarbij vonden we het nodig
om de aloude grenzen op te heffen.
Maar nu zien we hoe gevaarlijk dat ook kan zijn.

En daarom word ik zo getroffen door de woorden van Jezus:
'Klein kuddeke.'
Jezus vindt het de moeite waard
om zich te richten tot een klein kuddeke.

Ik denk dat het daarom goed is, ook voor ons,
om daar eens wat langer bij stil te staan.
Weet u, wij worden tegenwoordig geconfronteerd
met problemen op wereldniveau.
De vervuiling in ons klimaat.
De uitputting van de aarde.
Oorlogen die de hele wereld met zich mee
dreigen te trekken.
En daardoor ontstaat er een gevoel van:
We kunnen deze problemen alleen nog maar
op wereldniveau oplossen.

Want, stel je voor,
dat wij bijvoorbeeld in Nederland
op het gebied van het klimaat
ons wel houden aan de klimaatdoelstellingen,

maar dat grote delen van de rest van de wereld
al deze maatregelen aan hun laars zouden lappen,
nou, heeft het dan nog wel zin!
Is het dan niet dweilen met de kraan open!

Maar hier stuiten we toch, denk ik,
op een hele grote denkfout.
Want het heeft wel degelijk zin
om je in je eentje aan Gods wetten te houden,
ook al zou de hele wereld zich daar niets meer van aantrekken!
Al zou de hele wereld de afgrond in lopen,
dan nog hebben wij de persoonlijke verantwoordelijkheid
om daar niet in mee te gaan.
Je ziet wel eens spotprentjes
dat een hele kudde schapen achter elkaar
de afgrond in loopt,
omdat het eerste schaap de afgrond in liep.
Kuddedieren.
De grote massa.
In die zin: levensgevaarlijk!

Maar Jezus spreekt ons aan met de woorden:
'Klein kuddeke.'

En dan gaat Jezus verder:
'Verzamelt u schatten in de hemel.
Want waar uw schat is,
daar zal ook uw hart zijn!'

En wat zegt de massa tegenwoordig!
De hemel!
Daar gelooft toch niemand meer in.
Dood is dood.
En dan is het gewoon afgelopen.
Dus laten we nu maar zo veel mogelijk genieten,
ook al gaat dat ten koste van anderen
en ook al zuigen we daarmee
de hele aarde leeg!

Opmaken!
Na ons de zondvloed!
En vervolgens denken wij dan:
'Heeft het dan nog wel zin om als eenling
daar tegen in te gaan!'
Nou, ik denk het zeker van wel.
En daarom richt Jezus zich dan ook
tot dat kleine kuddeke!

In de tijd van Paulus verwachtte men
dat Jezus heel snel zou terugkomen.
Jezus was met Pasen uit de doden verrezen.
Met Hemelvaart teruggegaan naar zijn Vader in de hemel.
Maar Paulus verwachtte dat Jezus daarna
spoedig zou terugkeren,
maar dan als Koning
om een einde te maken
aan al het kwaad in onze wereld.
Paulus verwachtte dat echt.
En Paulus was toch geen domme jongen!
En niet alleen Paulus geloofde dat.
Eigenlijk alle eerste christenen geloofden dat.

En nu zijn we tweeduizend jaar verder.
En Jezus is nog steeds niet teruggekeerd als Koning.
En de massa zegt:
'Zie je wel, allemaal onzin.'
Of, zoals de knecht dat zegt,
even verderop in ons evangelie van vandaag:
'Mijn heer blijft nog wel een poosje weg,
en begint hij de knechten en dienstmeisjes te slaan,
en gaat hij zich te buiten
aan spijs en drank.

Maar Jezus zegt tegen ons:
'Weest niet bevreesd, kleine kuddeke,
want het heeft uw Vader behaagd
u het Koninkrijk te schenken.'

Wij mogen ons geloof vasthouden in het Koninkrijk van God,
ook al zou de grote massa dat geloof helemaal loslaten.

Maar dan tot slot
geeft Jezus toch ook nog een waarschuwing
aan ons, als klein kuddeke.
Want weet u, als de massa het geloof kwijtraakt,
zullen zij misschien licht gestraft worden.
Want zij hebben misschien wel gehandeld in onwetendheid.
Maar als wij, als klein kuddeke, ons geloof zouden loslaten
dan zou ons wel eens een zwaardere straf
boven het hoofd kunnen hangen!
Want aan wie veel is toevertrouwd
zal des te meer worden gevraagd.

Het is dus aan de ene kant
een voorrecht om tot een klein kuddeke
te mogen behoren.
Maar het is ook een grote verantwoordelijkheid.
Laten we daarom elkaar bemoedigen en steunen!
Maar gelukkig zegt Jezus dus allereerst:
'Wees niet bevreesd!'
Ook al zijn we maar een klein kuddeke!
'Wees niet bang, klein kuddeke!'
Amen.